

คุณิพนธ์การประพันธ์เพลง : หลวิชัย คาวี เดอะ มิวสิคัล Doctoral Music Composition : Holwichai and Kawee The Musical

พงศ์พูน พิบูลย์เกษตรกิจ และ วีระชาติ เปรมานนท์

Pongpooon Pibulkasetkij and Weerachat Premananda

สาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Fine and Applied Arts, Faculty of Fine and Applied Arts, Chulalongkorn University

Received: July 11, 2018

Revised: May 22, 2019

Accepted: June 3, 2019

บทคัดย่อ

บทประพันธ์เทิดพระเกียรติ หลวิชัย คาวี เป็นบทประพันธ์ที่ถูกสร้างสรรค์ขึ้นจากเค้าโครงละครนอกเรื่อง หลวิชัย คาวี บทกวีนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย กษัตริย์กวีแห่งกรุงรัตนโกสินทร์ นำเสนอในรูปแบบของละคร เพลงซึ่งใช้อารมณ์และความรู้สึกของตัวละครรวมถึงบรรยากาศของฉากแต่ละฉากในการกำหนดกรอบและแนวทางในการ ประพันธ์และเรียบเรียงดนตรี

เนื้อเรื่องประกอบด้วยความรักหลากหลายรูปแบบ เช่น พี่กับน้อง ชายกับหญิง สัตว์กับสัตว์ รวมถึงความขัดแย้ง ของตัวละครต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในนิทานพื้นบ้านเรื่องนี้เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้บทเพลงมีความหลากหลายทางอารมณ์ ตัวละครหลักในบทประพันธ์นี้จะมีทำนองหลักเป็นของตนเองเพื่อแสดงความเป็นเอกลักษณ์และช่วยให้ผู้ฟังสามารถติดตาม เรื่องราวและการนำเสนอของตัวละครแต่ละตัวได้อย่างต่อเนื่อง โดยทำนองหลักแต่ละทำนองจะถูกพัฒนาด้วยวิธีต่างๆ เช่น การขยายส่วนจังหวะ การย่อส่วนจังหวะ เพื่อให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ต่างๆ

บทประพันธ์นี้ประกอบด้วยบทเพลงบรรเลงและบทเพลงร้องรวมทั้งสิ้น 14 บทเพลง ความยาวประมาณ 50 นาที ผู้วิจัยมีความตั้งใจที่จะนำเสนอนิทานพื้นบ้านของไทยเรื่องนี้โดยใช้ดนตรีตะวันตกซึ่งเปรียบดั่งภาษาสากลเป็นเครื่องมือในการ ถ่ายทอดเรื่องราวให้กับผู้ฟังทุกชนชาติและเพื่อส่งเสริมวรรณคดีของไทยในรูปแบบมิวสิคัลภาษาอังกฤษให้เป็นที่ยอมรับใน ระดับนานาชาติ

คำสำคัญ: ดนตรี, การประพันธ์เพลง, ละครเพลง, หลวิชัย, คาวี

Abstract

Holwichai and Kawee the Musical is a composition tribute to King Rama II, the great poet of Rattanakosin Period who originally wrote Holwichai and Kawee as a script for male drama. The Composition has been presented in the form of musical theatre which uses each character's moods and feelings as well as the atmosphere of each scene to determine the frame and approach in composing and arranging music.

The musical context consists of types of love, such as between two siblings, a man and a woman, or even animals, as well as conflicts between different characters in this folktale which are the key features which allow the musical to have many distinct emotions. Each of the main character in this composition has a main theme to show their uniqueness and help listeners to easily follow the storyline and characters. Each main theme will be developed using various techniques such as augmentation and diminution to signify the situation the character is facing.

The composition contains instrumental numbers and vocal numbers, totaling 14 movements with performance time of approximately 50 minutes. The composer wishes to present this Thai folktale using Western music as universal language to convey the story to audiences of all origins and to promote Thai literature in the form of musical theatre with English lyrics in International music scene to reach the international level.

Keywords: Music, Composition, Musical, Holwichai, Kawee

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของบทประพันธ์

ละครเพลงนับได้ว่าเป็นการแสดงสดที่ผสมผสานองค์ความรู้และส่วนประกอบสำคัญหลายอย่างเข้าด้วยกัน ตั้งแต่ บทละคร การออกแบบฉาก การออกแบบแสงรวมถึงดนตรีซึ่งเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดเรื่องราว และขับเคลื่อนการแสดงละครเพลงให้ออกมาอย่างมีประสิทธิภาพ ดนตรีสำหรับละครเพลงนั้นประกอบด้วยสามองค์ประกอบใหญ่ได้แก่ คำร้อง ทำนอง และการเรียบเรียงดนตรีซึ่งทั้งสามองค์ประกอบดังกล่าวจะต้องมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

บทประพันธ์ หลิวชัย คาวี เดอะ มิวสิคัล เกิดขึ้นจากการที่ผู้วิจัยได้อ่านและศึกษานิทานไทยเรื่อง หลิวชัย คาวี แล้วได้เห็นจุดเด่น การนำเสนอและการผูกเรื่องราวที่น่าสนใจรวมถึงคติสอนใจของนิทานเรื่องนี้ซึ่งตัวละครแต่ละตัวมีลักษณะ อารมณ์ ความรู้สึกที่ต่างกัน มีความเกี่ยวข้อง เชื่อมโยงและส่งผลกระทบต่อเนื้อเรื่องทั้งหมดทั้งเรื่อง จึงมีความตั้งใจที่จะประพันธ์ดนตรี สำหรับบทประพันธ์นี้ในรูปแบบของละครเพลง

หลิวชัย คาวี หรือ เสือโคคำฉันท เป็นวรรณคดีไทยเรื่องแรกที่ประพันธ์ขึ้นในลักษณะของฉันทและถูกแต่งขึ้นเป็น ภาษาไทยตลอดทั้งเรื่อง มีการสันนิษฐานไว้ว่าเสือโคคำฉันทนั้นถูกแต่งขึ้นโดยพระมหาราชครู¹ โดยเรื่องราวทั้งหมดเกิดขึ้นจาก ลูกเสือและลูกวัวที่อาศัยอยู่ในป่าร่วมกัน ในวันหนึ่งแม่เสือได้ออกไปหาอาหารโดยทอดทิ้งลูกเสือไว้ซึ่งลูกเสือนั้นหิวมาก ลูกวัว และแม่วัวได้เดินผ่านมาพอดี เมื่อได้เห็นดังนั้นลูกวัวจึงได้บอกแม่วัวให้แบ่งน้ำนมให้ลูกเสือกิน เมื่อลูกเสือได้กินนมจากแม่วัว ลูกเสือจึงรู้สึกรักและเห็นว่าแม่วัวเป็นผู้มีบุญคุณที่ได้ช่วยชีวิตตนเองไว้ เมื่อแม่เสือกกลับมาลูกเสือจึงได้ขอร้องแม่เสือว่าได้โปรด อย่าทำร้ายแม่วัวและลูกวัวเลย แม่เสือสัญญาว่าจะไม่ทำร้ายแม่วัว แต่หลังจากนั้นไม่นานแม่เสือกก็ได้ผิดคำสัญญาโดยการ ทำร้ายแม่วัวจนถึงแก่ชีวิต เมื่อลูกเสือและลูกวัวได้เห็นดังนั้นจึงได้ร่วมมือกันทำร้ายแม่เสือกจนถึงแก่ชีวิต จากนั้นลูกเสือและลูกวัว จึงได้เดินทางไปในป่าและได้พบพระฤาษี เมื่อพระฤาษีได้ทราบเรื่องก็เกิดความรู้สึกสงสารลูกเสือและลูกวัว จึงได้เสกให้ทั้งสอง กลายเป็นคน โดยตั้งชื่อลูกเสือซึ่งเป็นพี่ว่า หลิวชัย และตั้งชื่อให้ลูกวัวว่า คาวี โดยพระฤาษีได้ทำพิธีถอดดวงใจของหลิวชัยและ คาวีไว้ในพระขรรค์ ซึ่งจะทำให้ทั้งสองพี่น้องมีร่างกายที่เป็นอมตะ โดยพระฤาษีได้เตือนหลิวชัยและคาวีว่าให้รักษาพระขรรค์ ทั้งสองเล่มนี้ไว้ให้ดีโดยห้ามบอกใครเกี่ยวกับการถอดดวงใจใส่ไว้ในพระขรรค์เพราะหากพระขรรค์โดนทำลายเท่ากับชีวิตของ ทั้งสองคนจะต้องถูกทำลายลงเช่นเดียวกัน เรื่องราวทั้งหมดที่ได้กล่าวมาข้างต้นเป็นเพียงฉากนำ (Prologue) เพื่อนำเข้าสู่ เรื่องราวต่าง ๆ ของตัวละครที่จะเกิดขึ้นในละครเพลงเรื่อง หลิวชัย คาวี เดอะ มิวสิคัล

ในการสร้างสรรค์ผลงานวิจัยชิ้นนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลบทเพลงจากละครเพลงเรื่องต่างๆ รวมถึงได้นำประสบการณ์ส่วนตัวจากการได้ร่วมทำงานละครเพลงมาประยุกต์ใช้และนำความคิดมาต่อยอดในการนำเสนอบทประพันธ์นี้ ซึ่งบทประพันธ์นี้ได้มุ่งเน้นในการสร้างสรรค์ดนตรีเป็นหลักและใช้ดนตรีเป็นกลไกสำคัญในการดำเนินเรื่องราวต่างๆ ของ ตัวละครที่เกิดขึ้นตลอดทั้งเรื่อง โดยวงดนตรีที่ใช้ในการบรรเลงจะประกอบด้วยสองกลุ่มได้แก่ กลุ่มเครื่องจังหวะ (Rhythm Section) ซึ่งประกอบด้วย เปียโน คีย์บอร์ด (ทำหน้าที่สนับสนุนกลุ่มเครื่องสาย) เบสไฟฟ้า กลองชุด และกลุ่มเครื่องออร์เคสตรา (Orchestra)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างนวัตกรรมและรูปแบบการประพันธ์มิวสิคัลที่มีเอกลักษณ์ไทย
2. เพื่อนำเสนอรูปแบบและเทคนิควิธีการประพันธ์เพลงแนวใหม่ที่จริงใจคุณค่าวรรณคดีและศิลปวัฒนธรรมไทย
3. เพื่อนำเสนอทฤษฎีและหลักการการเรียบเรียงดนตรีสำหรับมิวสิคัลในมิติใหม่
4. เพื่อเป็นต้นแบบเพื่อการบูรณาการต่อยอดศาสตร์การประพันธ์ละครเพลงของชาติ
5. เพื่อเป็นผลงานร่วมสมัยเพื่อการแลกเปลี่ยนทางวิชาการและศิลปะวัฒนธรรมในกลุ่มประเทศอาเซียน

¹ สันต์ สุวทันพรกุล และภัทรเศรษฐ์ แพงแสน. (2552) วรรณคดีไทยสมัยอยุธยา. กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์พีซี, 66.

ขอบเขตของบทประพันธ์เพลง

บทประพันธ์หลวิชัย คาวี เตอะ มิวสิคัล เป็นการประพันธ์และเรียบเรียงดนตรีในรูปแบบของละครเพลงโดยใช้วงดนตรีที่ประกอบด้วยกลุ่มเครื่องจังหวะและเครื่องออร์เคสตราในการบรรเลง สังเกตลักษณะของแต่ละบทเพลงจะขึ้นอยู่กับลักษณะของตัวละคร อารมณ์และสิ่งที่ตัวละครแต่ละตัวต้องการนำเสนอแต่ละช่วงเวลาของเรื่อง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เกิดนวัตกรรมและรูปแบบการประพันธ์มิวสิคัลที่มีเอกลักษณ์ไทย
2. เกิดรูปแบบและเทคนิควิธีการประพันธ์เพลงแนวใหม่ที่จรรโลงคุณค่าวรรณคดีและศิลปวัฒนธรรมไทย
3. เป็นทฤษฎีและหลักการการเรียบเรียงดนตรีสำหรับมิวสิคัลในมิติใหม่
4. เป็นต้นแบบเพื่อการบูรณาการต่อยอดศาสตร์การประพันธ์ละครเพลงของชาติ
5. เกิดผลงานร่วมสมัยเพื่อการแลกเปลี่ยนทางวิชาการและศิลปะวัฒนธรรมในกลุ่มประเทศอาเซียน

วิธีการประพันธ์เพลง

ในการประพันธ์บทเพลงต่างๆ ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ตัวละครเป็นตัวกำหนดลักษณะและทำนองหลักต่างๆ ของบทเพลง ซึ่งในเรื่องหลวิชัย คาวี เตอะ มิวสิคัลมีตัวละครหลักทั้งหมดห้าตัว ได้แก่ คาวี หลวิชัย นางจันทร์สุตา แม่เฒ่าทศประสาท และท้าวสันนุราช นอกจากนี้ยังมีตัวละครประกอบ ได้แก่ กลุ่มชาวบ้านเมืองจันทร์นครและชาวบ้านเมืองพันวิสัย ซึ่งแสดงโดยกลุ่มคอรัสชายและหญิง

วิธีดำเนินการวิจัยประกอบด้วยสองกระบวนการหลักได้แก่ การสร้างทำนองสำหรับตัวละครและการพัฒนาทำนอง

1 การสร้างทำนองสำหรับตัวละคร

1.1 คาวี (วีว)

การสร้างทำนองหลักที่หนึ่งของคาวีผู้วิจัยได้เลือกใช้อัตราจังหวะ 5/4 ในการประพันธ์เนื่องจากคาวีมีความรู้สึกถึงเลไม่แน่ว่าทางข้างหน้าจะเป็นอย่างไร จะต้องพบเจอสิ่งใดบ้าง ซึ่งในอัตราจังหวะ 5/4 จะแบ่งจังหวะในหนึ่งท่อนออกเป็นสองส่วนโดยอาจแบ่งเป็น 2 จังหวะ + 3 จังหวะ หรือ 3 จังหวะ + 2 จังหวะ สำหรับทำนองหลักนี้ผู้ประพันธ์ได้เลือกใช้การแบ่งจังหวะแบบ 3 จังหวะ + 2 จังหวะ ดังตัวอย่างที่ 1

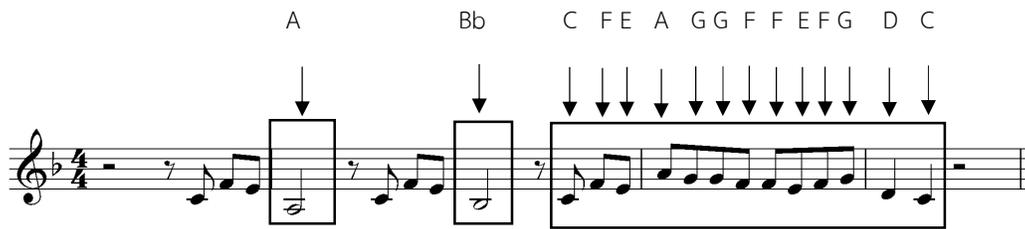
3 จังหวะ 2 จังหวะ 3 จังหวะ 2 จังหวะ

ตัวอย่างที่ 1 การสร้างทำนองหลักที่หนึ่งของคาวี

1.2 หลวิชัย (เสื่อ) เนื่องจากหลวิชัยและคาวีเป็นพี่น้องที่มีจิตใจสื่อถึงกันได้ ผู้วิจัยจึงเลือกใช้ทำนองหลักเดียวกับคาวีโดยมีการนำไปดัดแปลงตามเหตุการณ์และความรู้สึกของตัวละครในแต่ละฉาก

1.3 นางจันทร์สุตา (นางผมหอม)

การสร้างทำนองหลักที่หนึ่งของนางจันทร์สุตา ผู้วิจัยได้เริ่มประพันธ์หน่วยย่อยเอกจากโน้ตสี่ตัวได้แก่ (C-F-E-A) และได้นำโน้ตสี่ตัวดังกล่าวมาพัฒนาต่อโดยในการพัฒนาครั้งแรกผู้วิจัยได้เปลี่ยนโน้ตตัวสุดท้ายของหน่วยย่อยเอกจากโน้ตตัว A เป็นโน้ตตัว Bb (C-F-E-Bb) จากนั้นผู้ประพันธ์จึงได้พัฒนาทำนองต่อเป็นครั้งที่สองโดยการขยายกลุ่มโน้ตสี่ตัวเป็นกลุ่มโน้ตจำนวนสิบสามตัวโดยเริ่มจากโน้ต (C-F-E-A-G-G-F-E-F-G-D-C) ดังตัวอย่างที่ 2

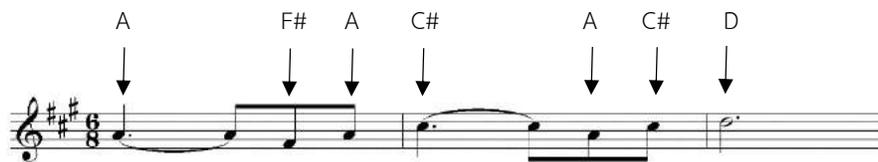
ตัวอย่างที่ 2 การสร้างทำนองหลักที่หนึ่งของนางจันทร์สุดา

จากนั้นผู้วิจัยได้สร้างทำนองหลักที่สองของนางจันทร์สุดาจากกลุ่มโน้ตห้าตัวโดยเริ่มจากโน้ต (D-C-G-C-D) จากนั้นผู้วิจัยได้พัฒนาหน่วยย่อยเอกดังกล่าวโดยการเปลี่ยนโน้ตลำดับที่สามจากโน้ตตัว G เป็น Bb (D-C-Bb-C-D) ดังตัวอย่างที่ 3

ตัวอย่างที่ 3 การสร้างทำนองหลักที่สองของนางจันทร์สุดา

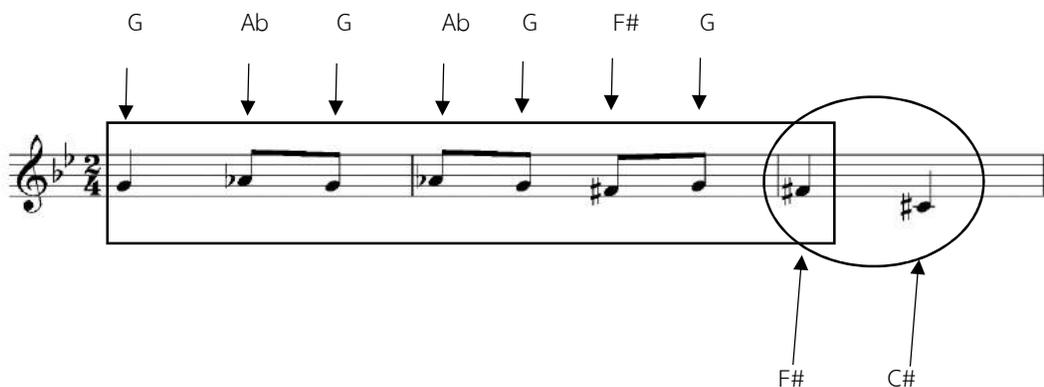
นอกจากนี้ยังมีทำนองหลักที่สามของนางจันทร์สุดาซึ่งปรากฏอยู่ในบทเพลงลำดับที่ 7 โดยผู้วิจัยสร้างทำนองหลักนี้จากโน้ต (A-F#-A-C#-A-C#-D) ตามลำดับ ดังตัวอย่างที่ 4

ตัวอย่างที่ 4 การสร้างทำนองหลักที่สองของนางจันทร์สุดา

1.4 แม่เฒ่าทศประสาธ

การสร้างทำนองหลักที่หนึ่งของแม่เฒ่าทศประสาธ ผู้วิจัยต้องการสื่อถึงตัวละครที่เป็นตัวร้ายโดยผู้ประพันธ์ได้เลือกใช้ชั้นคู่สามเสียงหรือชั้นคู่ทริยโทนไว้ที่โน้ตลำดับที่สามและโน้ตลำดับที่สี่ (D-Ab) ดังตัวอย่างที่ 5 โดยโน้ตชั้นคู่สามเสียงคู่นี้ จะไปร่วมปรากฏอยู่ในการสร้างทำนองหลักที่หนึ่งของท้าวสันนุราชในตัวอย่างที่ 6 เนื่องจากท้าวสันนุราชเป็นตัวละครที่เป็นตัวละครร้ายเช่นเดียวกับแม่เฒ่าทศประสาธ

ตัวอย่างที่ 8 การสร้างทำนองหลักที่หนึ่งของชาวบ้านเมืองพนัสนิคม

2 การพัฒนาทำนอง

การพัฒนาทำนองประกอบด้วยเทคนิคที่หลากหลาย เช่น การขยายส่วนจังหวะ การย่อส่วนจังหวะ การเปลี่ยนระดับเสียง เป็นต้น ในบทเพลงลำดับที่ 5 (Solo Kawee Reprise) ผู้วิจัยได้นำทำนองหลักที่หนึ่งของควาวิ (ภาพที่ 1) มาพัฒนาด้วยวิธีการย่อส่วนจังหวะจากโน้ตตัวดำกลายเป็นโน้ตเช็ตหนึ่งชั้นในท่อนที่ 7 ถึงท่อนที่ 8 และพัฒนาด้วยวิธีการขยายส่วนจังหวะจากโน้ตตัวดำกลายเป็นโน้ตตัวขาวประจุในท่อนที่ 9 ถึงท่อนที่ 10 ดังตัวอย่างที่ 9

ตัวอย่างที่ 9 การพัฒนาทำนองด้วยวิธีการย่อส่วนจังหวะและการขยายส่วนจังหวะ

ท่อนที่ 11 ถึงท่อนที่ 12 มีการพัฒนาทำนองด้วยวิธีการเปลี่ยนระดับเสียงโดยการใช้เครื่องหมายแปลงเสียง เช่น เครื่องหมายชาร์ป เครื่องหมายแฟล็ต และเครื่องหมายเนเจอร์ลิล ดังตัวอย่างที่ 10

ตัวอย่างที่ 10 การพัฒนาทำนองโดยการใช้เครื่องหมายแปลงเสียง

นอกเหนือจากการพัฒนาทำนองด้วยวิธีการต่างๆ แล้ว การเรียบเรียงทำนองให้อยู่ในรูปแบบของเสียงประสานสี่แนว ยังเป็นการพัฒนาทำนองที่น่าสนใจและเพิ่มสีสันให้กับบทเพลง เช่น การร้องประสานเสียงของชาวบ้านเมืองพนัสนิคมในบทเพลง Finale ในท่อนที่ 17 ถึงท่อนที่ 25 ดังตัวอย่างที่ 11

17

Choir

Long live the King! Long live the Queen! The sun-ny day, the hap-py day, the mar-vel

ous day. God bless our be - loved King... Long live our be -

loved Queen! God bless you for - ev - er the ho - ly King. We love our

ตัวอย่างที่ 11 การเรียบเรียงทำนองให้อยู่ในรูปแบบของเสียงประสานสี่แนว

อรรถาธิบายบทประพันธ์เพลง

บทเพลงในละครเพลงสามารถแบ่งได้เป็นสองประเภทใหญ่ได้แก่ บทเพลงบรรเลง (Instrumental Number) และ บทเพลงร้อง (Vocal Number) โดยอาจเป็นการร้องเดี่ยว (Solo) ร้องคู่ (Duet) ร้องสามคน (Trio) หรือร้องเป็นกลุ่ม (Ensemble) ซึ่งบทเพลงแต่ละประเภทต่างมีแนวคิด รูปแบบการประพันธ์ รวมถึงจุดประสงค์ในการใช้งานที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งผู้วิจัยจะต้องเลือกใช้บทเพลงแต่ละประเภทรวมถึงพิจารณาความสั้นยาวของบทเพลงให้ถูกต้องและเหมาะสมเพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาเรื่องราว

บทเพลงในดุซมิ้นท์การประพันธ์เพลง “หลวิชัย คาวิ เดอะ มิวสิคัล” ประกอบด้วยบทเพลงทั้งหมด 14 ลำดับ (Number) โดยแบ่งเนื้อเรื่องออกเป็น 3 องก์ บรรเลงโดยวงดนตรีที่ประกอบด้วยกลุ่มเครื่องจังหวะ (Rhythm Section) และกลุ่มเครื่องออร์เคสตรา (Orchestra Section) ในบางบทเพลงอาจใช้เครื่องดนตรีครบทุกชิ้นในการบรรเลงและในบางบทเพลงอาจเลือกใช้เครื่องดนตรีเพียงบางส่วนซึ่งผู้วิจัยได้พิจารณาตามความเหมาะสมเป็นรายกรณีไป

องก์ที่ 1

1. Overture & Prologue (Orchestra)
2. Opening (Chansuda, Tatprasart, Chorus)
3. Solo Kawee (Kawee)
4. Bird's attack (Orchestra)
5. Solo Kawee Reprise
6. Incidental (Orchestra)
7. The Drum (Chansuda, Kawee)

องก์ที่ 2

8. Incidental (Orchestra)
9. Trio (Chansuda, Tatprasart, Kawee)
10. Duet (Chansuda, Tatprasart)
11. The Death of Kawee (Chansuda, Tatprasart, Kawee, Holwichai)

ทำนองหลักที่สามของนางจันทร์สุตา

Charasuda
God, make me strong, make me brave, un-til some one comes.

Piano
ff

Voice
Lord, give me hope, Let me be brave, till one comes help-ing me pass through the night.

Pho

ทำนองโครมาติกในแนวเบสของเปียโน

ตัวอย่างที่ 13 ทำนองหลักที่สามของนางจันทร์สุตาและทำนองโครมาติกในแนวเบสของเปียโน

ห้องที่ 53 ถึงห้องที่ 55 เป็นการร้องโต้ตอบกันระหว่างนางจันทร์สุตาซึ่งอยู่ภายในกลองและควาวิซึ่งอยู่นอกกลอง และในห้องที่ 56 ถึงห้องที่ 60 เป็นการร้องประสานเสียงกันโดยใช้ทำนองหลักที่สองของนางจันทร์สุตาในกุญแจเสียง G ไมเนอร์ซึ่งเป็นกุญแจเสียงเดิมตั้งแต่เริ่มต้นเพลง ดังตัวอย่างที่ 14

ร้องโต้ตอบ

ร้องประสานเสียงกัน

53

Chansuda
In the darkest night. Night with no sunshine in a s-ca-ry night, that is more like a dead-ly night - mare through - out the night.

Kawee
Night with no moon-light sun shine in a s-ca-ry night, that is more like a dead-ly night - mare through - out the night.

Piano
mf

ตัวอย่างที่ 14 ควาวิและนางจันทร์สุตาร้องโต้ตอบและประสานเสียงกัน

ห้องที่ 61 ถึงห้องที่ 64 ได้นำเสนอทำนองหลักที่สามของนางจันทร์สุตาอีกครั้งในกุญแจเสียง F# ไมเนอร์ จากนั้นในห้องที่ 65 ผู้วิจัยได้ทำการเปลี่ยนกุญแจเสียงเข้าสู่กุญแจเสียง G ไมเนอร์อย่างฉับพลัน ดังตัวอย่างที่ 15

เป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยยังมีความหวังว่าผลงานชิ้นนี้อาจเป็นแรงบันดาลใจและประโยชน์ทางวิชาการในการนำแนวคิดไปพัฒนาต่อยอดให้เกิดผลงานสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมร่วมสมัย

การเผยแพร่ผลงาน

ดุซงึนนิพนธ์การประพันธ์เพลง หลวิชัย คาวิ เดอะ มิวสิคัล ได้จัดแสดงขึ้นเมื่อวันจันทร์ที่ 18 มิถุนายน พ.ศ.2561 เวลา 18.30 น. ณ หอแสดงดนตรี อาคารศิลปวัฒนธรรม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีการเชิญนักร้องนำ นักร้องประสานเสียง และนักดนตรีจากภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยมาร่วมแสดง ซึ่งผู้วิจัยกำกับดนตรีและอำนวยเพลงด้วยตนเอง การนำเสนอ บทประพันธ์ใช้เวลาประมาณ 50 นาทีโดยเป็นการบรรเลงต่อเนื่องโดยปราศจากการพักครึ่งเวลาเพื่อให้เกิดความต่อเนื่องของ บทเพลง โดยผู้วิจัยได้ทำการบันทึกเสียงการแสดงเพื่อใช้ในการเผยแพร่ผลงานให้กับผู้ที่สนใจและเพื่อนำกลับมาพิจารณา ทบทวน เพื่อหาทางแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในการแสดง รวมถึงหาแนวทางในการพัฒนาผลงานให้ดียิ่งขึ้นไป

นอกจากการแสดงในรูปแบบคอนเสิร์ตแล้ว ผู้วิจัยยังได้เผยแพร่ผลงานในรูปแบบของ Vocal Score ติพิมพ์โดย สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและนำเสนอเป็นบทความวิชาการในรายการวิทยุการศึกษา สถานีวิทยุกระจายเสียง แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในรายการดนตรีทิพย์ ดำเนินรายการโดย ดร.ตรีทิพย์ กมลศิริ เมื่อวันที่ 31 มีนาคม พ.ศ.2562 เวลา 7.30 น.

เอกสารอ้างอิง

- ณัชชา พันธุ์เจริญ. (2560). *สังคีตลักษณ์และการวิเคราะห์*. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เกศกะรัต.
- ณัชชา พันธุ์เจริญ. (2554). *พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เกศกะรัต.
- ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร. (2552). *การประพันธ์เพลงร่วมสมัย*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร. (2553). *อรรถาธิบายและบทวิเคราะห์บทเพลงที่ประพันธ์โดยณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นพมาศ แวหงส์. (บรรณาธิการ). (2558). *ปริทัศน์ศิลปการละคร*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สันต์ สุวทันพรกุล และภัทรเศรษฐ์ แพงแสน. (2552) *วรรณคดีไทยสมัยอยุธยา*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์พีซี.